

★ மிஞ்சுவது பொருளா புகழ்மாலையா? ★

**வறுமைநிலை காட்டுகிறார் :
உறவுநிலை வேண்டுகின்றனர்**

Phone No. 4502
விலை அணு ஒன்று]

Regd. No. M. 5458
[இலங்கை 10 சதம்]

**அவர்கள் கொடுத்தல்ல -
எரித்தே பழக்கப்பட்டவர்கள்!**

**பண்டிதர் மொழி
அவர்கள் செவி ஏறமா?**

இந்தியாவின் இக்கால உணவு தொல்லைகளைத் தீர்க்கவேண்டி, அமெரிக்காவின் உபரிசேவைமையினைப் பெற இந்திய சர்க்கார் விரும்புகிறது. எங்கள் சக்திக்கேற்ற விலையில் உணவு வேண்டும். கோதுமையின் விலையைப் பொறுத்தே மற்றப் பண்டங்களின் விலைகள் உள்ளன. இந்தியாவில் விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்காகக் கோதுமை இருப்பை அதிகமாக்க விரும்புகிறோம்.

என்று, அமெரிக்காவின் 'அன்புக்கும் அசைக்கும்' பாத்திரமாகி, அமெரிக்காவில் 'பவனி' வந்துகொண்டிருக்கும் பண்டிதர் நேரு, வெளிநாட்டுப் பதவிகளை நிரூபிக்கின்ற விரைத்தூண்டுமகட்டத்தில் பேசும் போது குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்தியாவின் உணவுத் தேவை உணவு. அந்த தேவையை விரைத்தூண்டுமகட்டத்தில் பேசும் போது மறந்துவிடாமல், அமெரிக்கா உணவாதிரை பண்டிதர். அதுவரையில் மகிழ்ச்சி! பாராட்டத்தக்கது தான்!

உணவு கொடுத்து உதவுங்கள் என்று, அமெரிக்கா தமக்குத் தாமே வைத்திருக்கும் உரிய பங்கிவிருந்தல். தோழா நேரு கேட்பது, உபரியாகக் குவிந்து கிடக்கும் கோதுமையைக் கேட்கிறது. அதுவும் இலவசமாகத் தரச் சொல்லிக் கூட அல்ல. "எங்கள் சக்திக் கேற்ற விலையில்" கொடுத்துதவங்கள் என்று தான் கேட்டுள்ளார். இரங்கத்தக்க நிலையிலிருந்து தான் பண்டிதர் நேரு கேட்கிறார்; என்றாலும் அமெரிக்க 'வல்லூரின்' மனம் இரங்குமா?

பண்டிதர் நேருவின் குரல், வறுமை நிலையை எடுத்துக் காட்டுவதாகத் தான் அமைந்துள்ளது, எனினும் அமெரிக்காவின் மனம் அது கண்டு அசையுமா?

பள்ளிச் சிறுமியின் கேள்வி ஒன்றிற்குப் பதில் கூறும் முறையில், இந்தியாவில், பெரிய பிரச்சினைபாக விளங்குவது 'வறுமை' என்று தான் தோழா நேரு உணர்த்தியுள்ளார். வறுமை நிலையை உணர்த்திலே ஏதெதென்னென்று, வளமான நாட்டவரிடம் காட்டுவோம், அதுபாத்து மனமீர்க்கி, ஏதாவது அவர்கள் செய்ப்படும் என்று கருதி தான் நேரு சென்றிருப்பார். எனக் கருதுகிறோம்.

நேரு வாழ்விடம் வறுமையிலே மூழ்கிக் கிடக்கிறது; ஆனால் நேரு சென்றுள்ள இடம் வளம் மிகுந்தது! இங்கே பசிக்கொடுமை பட்டி ரிச்சாவை உண்டாக்கிறது; அங்கே மிதமிஞ்சிய உணவு தீக்கிரையாகப்படுகிறது! குடிசைகள் நிறைந்த நாட்டிலிருந்து, கூட்கோபுரங்கள் நிறைந்த நாட்டிற்குச் சென்றுள்ள நேரு, தம் நாட்டுத் துன்பம் துடைக்க, அவ் குடிசைகளைக் காட்டினார்.

எண்ணுவது இயற்கைதானே! அப்படியே தான் அவரும் எண்ணியுள்ளார்!

ஆனால் நேருவின் துன்ப நிலையைக் காண மறந்து, நேருவின் திறமைப் புகழ் வதிலே, அமெரிக்கா, தன்காலத்தையும், கண்ணையும், கருத்தையும் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவுக்கு உள்ள கவலை யல்லாமல், நேருவின் நாட்டிலே உள்ள துன்ப நிலை துடைக்கப் பட்டதா அல்லவா என்பதில், நேருவின் நாடு தன்பகம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிவது தான்.

தோழா நேருவின் நாடு தன்பகத்தான் இருக்கிறது என்று அகில உலகத்திற்கும் காட்டிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் அமெரிக்காவிற்கு ஏற்பட்டு விட்டது ஆகவேதான், நேருவுக்கு 'ராஜோபசாரணை'கள் நடைபெறுகின்றன அமெரிக்காவில்! அதற்கேற்றற்போல, நேருவும் தம் மகிழ்ச்சியை—அவர்களை மகிழ்ச்சியோடு கூட்டுக காட்டும் சந்தாப்பங்கள் தான் அதிகம் காணப்படுகின்றனவேயல்லாமல், துன்ப நிலையை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பு மிகமிகக் குறைவு—நிரூபணக் கூடம் போன்ற ஒன்றிரண்டு தான்.

இந்தியாவுக்குக் கொடுப்பதில் இருக்கும் நோக்கத்தை விட, இந்தியாவிடம் எதிர்பார்க்கும் தன்மை அமெரிக்காவிடம் அதிகம் இருக்கிறது என்பது, பள்ளிச் சிறுமியின் கேள்வி ஒன்றே போதுமானதாகும். "ரஷ்யா படைவெடுத்தால், இந்தியா அமெரிக்காவோடு சேர்ந்து போரிடுமா" என்று அந்தச்சிறுவன் கேட்கிறான் என்றால், பொதுவாக அமெரிக்காக்கள் எல்லோரிடமும் என்ன கருத்து உடைய போயிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக உணர்த்துகொள்ளலாம்.

இந்தியாவிற்கு, என்ன—எவ்வளவு—எப்படி கொடுக்கிறார்கள் என்பதைவிட, இந்தியாவிடம் எதிர்பார்க்கும் நட்பு-உறவு-ஒத்துழைப்பு என்ற எல்லாம் ஆகவேதான் அமெரிக்காவின் சொற்களிலே 'சாக்ஸம்' மிகுதியாகக் கலந்திருக்கிறது.

உணவை எரித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள்; கொடுத்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்லர். அவர்களிடம் உணவு

மலை மணி

சென்னை மலை மணி MALAI MANI
(திராவிடர் தமிழ்க் தினசரி - கருத்திதழ்)

மலர் 1 | சென்னை (21-10-49) | வெளியூர் (22-10-49) | இதழ் 71

அயலார் வாழ திராவிடம் சுரண்டப்பட வேண்டுமா?

கருணை காட்டும் முறை இதுதானா?

பம்பாய் காட்டும் வழி சென்னைக்குப் புலப்படுமா?

சென்னை மாநிலத்தில் குடியேறியுள்ள அகதிகள் அத்தனைபேரும் இங்கேயே தங்கியிருக்க வசதி செய்வதென்று சென்னை அரசியலார் முடிவு செய்திருக்கின்றனர். இதன்படி 4000 அகதிகள் குடியேறக்க வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருவதென்று முடிவாகியிருக்கிறது.

அகதிகள் என்ற பெயரில், இங்கும் ஹிந்தியர்களை அயலானா இங்கு வாழவைக்க அரசியலார் செய்துள்ள இம்முயற்சியால், திராவிட மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏற்கனவே திராவிட நாட்டின் பொருளாதாரம் வடவர்களால் சரண்டாப்பட்டு, அதன் காரணமாக திராவிடம் படுமபாடு கொஞ்சநஞ்சுமல்ல. "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்!" என்ற மனப்பான்மையோடு இங்காட்டில் குடிபுகுந்த அந்நியரை வெல்லும் வாய்ப்பைத் தந்துவிட்டுத் தாம் நாட்டோடிகளாய், மலேயா, சிங்கப்பூர், சீனாவுக்கு, இலங்கை, தென்னாப்பிரிக்கா முதலிய அயல் நாடுகளுக்குக் கூலிகளாய்ச் சென்று, தமது குருதியை 'வியர்வையாகச்' சிந்தி, வேதனைபட்டு உழலுகின்றனர் திராவிடர். இந்தப் பிரதாப நிலைமைக்குப் பிரிகாரம் தேடுவாரில்லை. இங்கிலாட்டிலே இங்கு 4000 அகதிகளின் நிரந்தர வாழ்வுக்கு வழிகோலுகின்றது அரசாங்கம் என்றால், இது எத்துணை வருத்தத்தக்கச் செய்தி பாருங்கள்!

அகதிகள் இங்கு அழைக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டபோது அறிஞர் பலர் கண்டித்தனர். அதற்குச் செவிசாய்க்காமல் மேலும் மேலும் அகதிகளுக்கு இடந்தந்துவிட்டு, இன்று அந்த அகதிக் கூட்டத்துக்கு அதிகப் படியான சலுகைகளும் அளிக்கத் துணிந்துவிட்டனர். காரணம் கேட்டால், "இதுகருணையின் பார்ப்பு" என்று கூறுவர். ஆம், இருக்கட்டும்; ஆனால் கருணை காட்டும் முறை இதுதானா? ஆரியர்களுக்கும், மார்வாரிகளுக்கும் திராவிடர் கருணை காட்டி கண்ட பலன் என்னவாயிற்று? "எங்கள் நாட்டை எங்களுக்குக் கொடு" என்று அவர்களிடமே

எதிர்பார்க்கிறார் நேரு! அவர்கள் புகழ்மலை தொடுக்கிறார்கள்! தோழர் நேரு இந்தியாவிற்குச் சேரும்போது தான் தெரியும், அவரோடு வருவது உணவுப் பொருளா அல்லது புகழ்மலை மட்டுந்தான் என்பது!

இன்று நாம் பிச்சைக்கேட்கவேண்டிய நிலைமைக்கள் நேருவின் திட்டம்.

சரி, இந்த அகதிக் கூட்டத்திற்கு ஆதாய தரும் முறை இதுதான் என்று முற்றுப் பெறும் என்று பார்த்தால், அதுவும் ஐயப்பாடாகவே இருக்கிறது. வடநாட்டில் அகதிகள் கூட்டம் பெருகியுள்ளது. பெருகியுள்ள கூட்டத்தைப் பல்வேறு மாகாணங்களுக்கு அனுப்ப, மத்திய அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அத்திட்டப்படி பார்த்தால், வடக்கேயிருந்து அகதிகள் தெற்கே நகர்ந்தால் வரவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனரே யன்றி, மேலும் வடக்கு நோக்கிச் செல்ல வழியில்லை. ஏனெனில், அங்கெல்லாம் இடமில்லையாம். பம்பாய் அரசாங்கம் "இனி, மேற்கொண்டு அகதிகளை ஏற்றுக்கொள்ள எங்களால் முடியாது" என்று திட்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டது. எஞ்சியுள்ள மாகாணம் சென்னை மாகாணம் ஒன்று தான். எமர்ந்த மாகாணம் இது தான். எனவே, மேற்கொண்டு அகதிகள் இங்கு இறங்குமதி செய்யப்படுவார்களாயின் அதில் ஆச்சரியமில்லை.

இங்கிலாட்டில், சென்னை அரசாங்கம் செய்யப்போவது என்ன என்பது தான் நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். சென்னை அரசாங்கம் உண்மையிலேயே இம் முகாணம் மக்களின் நலத்திலே அக்கரைகொண்டதாயின், அகதிகள் குடியேற்றத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாகவேண்டும். இதனை நாம் சொல்லி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதா என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், பம்பாயைப் பார்த்தேனும் படம் கற்றுக்கொள்ளட்டும்.

பெரிய பிரச்சினை

அமெரிக்கப் பள்ளி யொன்றில், பண்டிதர் நேரு சிறு பையன்களோடு உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு சிறுமி "இந்தியாவில் உள்ள பெரும் பிரச்சினை என்ன?" என்று கேட்டாளாம். அதற்குத் தோழர் நேரு "வறுமை, எங்கள் மக்களுக்குச் சாப்பாடு" என்று பதிலளித்தாராம்.

தட்டிக் கொடுக்கிறார்!

திராவிட நாட்டில் இந்த மொழிக்கு பலத்த எதிர்ப்பு இருப்பதை அறிந்த சென்னை சர்க்கார், இந்தியைப் பரப்பக் குவான முறைகளைக் கையாள் ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். சட்டத்தின் மூலம் கட்டாயப்படுத்தாமல் சாக்ஸ்கின் மூலம் சரிக்கட்டப்பார்க்கின்றனர். கசப்பான பண்டத்தைக்கு இனிப்பான மேல் பூச்சு பூச்சுகிறார்கள். அண்மையில் தபால் கிப்பந்திகள் கட்டமொன்றில் பேசிய அமைச்சர் சீதாராம டெட்டியார்,

"பல் பானைகளையும் படித்தப் பான்மைகளையும் பெறுவதில் தென்னிந்தியர்கள் விபுணர்கள். அவர்கள் இந்தியை எளிதில் கற்றுக்கொள்ளலாம். எதிர்காலத்தில் தென்னிந்தியர்கள் முன்னணியில் நிற்க வேண்டுமானால் இந்த கற்றுக்கொள்வது முற்றிலும் அவசியம். சர்க்கார் ஊழியர்கள் அனுபவம் உள்ளவர்கள் எப்போதே எல்லா நூலும் உடையவர்கள். ஆகலால் இந்தியில் கலப்பதில் வல்லவர்களாக முடியும்"

என்று பேசியிருக்கிறார். இங் கணம் தட்டிக் கொடுத்த இரத்திக்கு ஆதாய தேடுகிறார் அமைச்சர்!

சரியான கேள்வி!

இந்திய முதலமைச்சர் பண்டிதர் நேரு அவர்கள் சிறுவர்கள் கசப்பான பன்னிக்கடம் ஒன்றைப் பார்ப்பது யிடச் சென்றிருந்தபோது, அப்பள்ளிக்கூட மாணவர்கள் சிலர் நேருவை பல கேள்விகளை கேட்டனர். அவற்றுள் "உங்கள் மக்கள் இன்னும் காத்தியின் பேர்தனைகளைப் பின்பற்றுகின்றனரா?" என்பதும் ஒன்று என்பதிக் கேள்வி அமெரிக்கச் சிறுவர்கள் சொல்லி வைத்தாற்போல் இத்தகைய கேள்வியைக் கேட்டுப் பண்டிதரை சிந்திக்க வைத்தது விட்டனர். இந்த நாட்டில் காத்தியம் எந்த அளவுக்குப் பின்பற்றப்படுகிறது என்பதும் பண்டிதர் அறிந்திருப்பாரல்லவா பண்டிதர்? எவ்வளவு ஒருவாறு நிலைமைகளைச் சமாளிக்க "காத்தியின் பேர்தனைகளை அப்படியே எல்லோரும் பின்பற்றுகிறார்கள்" என்று சொல்லிவிட்ட முடியாது. அவரை அவர்கள் பூழிக்கிறார்கள்" என்று கருக்கமாகப் பதில் சொல்லி விட்டார். ஆம், பாலர்கள் கேட்பதிலும் அந்தரூப பண்டிதர் தக்க பதிலும் சரியானவையே. இங்கு காத்தியரைப் பின்பற்றுவோர் விட ஆண்டிதோற்றம் காத்தி பூனை எடுத்துவார்தானே அதிகம்!

